VII. évfolyam 2. szám

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bíztunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„A Lélek pedig megelevenít” (II. Kor. 3.6)

Szeretettel köszöntöm lapunk minden egyes olvasóját!

A 80-as évek közepén egyik testvérem elhatározta, hogy a családi csöves rendszerű rádiónkhoz készít egy időzítőt. Elgondolása szerint a rendszert egy kakukkos óra kakukkolása indította volna el, majd ezt követően több fogaskeréken keresztül egy súly mozgásba lendült volna lenyomva a csöves rádió bekapcsoló gombját. Hosszú heteken, sőt hónapokon keresztül dolgozott azért, hogy reggelente a Kossuth Rádió híreire ébredhessen. Végül elkészült a nagy mű, de csak egyszer működött, és utána soha többet nem.

A keresztyénségre sokan éppen így tekintenek. Sok csuda szép dolgot hirdet, de nem működik. S való igaz: amíg a magad erejéből akarsz keresztyén lenni, kudarcot fogsz vallani. Szép elmélet marad minden, a kudarcaidat pedig úgy próbálod leplezni, hogy másokra mutogatsz. Az Úr Jézus maga is jól tudta ezt, és ezért ígérte mielőtt felment volna a mennyekbe: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké. Az Igazságnak a Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja, és nem is ismeri. Ti azonban ismeritek Őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (János ev. 14.16) Talán magyaráznom sem kell: ez az ígéret a Szentlélek kitöltetésére vonatkozik. A Szentlélekére, akit a hívő ember akkor kap, amikor az életét Jézus Krisztusnak adja. S a Szentlélekére, Akiről a világ egyébként semmit nem tud, mert nem látja és nem is ismeri.

A keresztyénség a mi erőnkből sohasem, de Isten Szentlelkének ereje által megelevenedik és megtelik élettel! És onnantól kezdve az elméletnek és a gyakorlatnak kéz a kézben kell járnia. Onnantól kezdve az elveszett emberből újra értékes ember lesz. A testileg-lelkileg beteg ember gyógyulni kezd, a megkötözött ember szabaddá válik, a bűnös ember pedig szent emberré válik. Mert a Lélek megelevenít. A keresztyénség csak a mi erőnkből működésképtelen, de a Szentlélek által csodálatosan él és virágzik.

Pünkösd ünnepe a Szentlélek kitöltetésére hívja fel a figyelmünket, s arra, hogy nem a magunk erejéből kell próbálkoznunk Krisztusi emberekké válni!

Idén pünkösdkor 20 fiatal konfirmál gyülekezetünkben. Az első évfolyam tajgai voltak: Bényi Anna, Dér Zsófia, Endes Miklós, Farkas Anna, Fülöp Mátyás, Kecseti Dávid, Kolozsvári Kinga, Kurucz Marcell, Papp Ágnes, Pázmándi Marcell, Pékó Hanga, Pékó Bendegúz, Potos Lili, Schmelek Gergő

Második évfolyamban: Dankó Anna, Faragó Dorottya, Kemény Mátyás, Kolozsvári Krisztina, Rémik Panna, Tész Brigitta fog majd konfirmációi fogadalmat tenni.

Imádkozzunk azért, hogy ezek a gyerekek ne csak az értelmükkel tudjanak valamit a keresztyénségről, hanem Szentlélek munkálja ki bennünk, hogy a hitük élő, Krisztusi hit legyen.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott pünkösdi ünnepet minden kedves Olvasónak!

Faragó Csaba lelkipásztor

Pünkösd... Fényedben élek..

Pünkösd… Fényedben élek,
teremtő égi LÉLEK,
erőd gerjeszti lelkem.
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
hűlt szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a KRISZTUS vére.

Dicsőítsd ŐT ma bennem,
KI nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
KI - érte mit se várván -
megváltott vére árán
ISTENNEK, az ATYÁNAK.

Füle Lajos

Az első pünkösdön

Azon az első pünkösdön, amelynek az emlékezetére közelesen ünneplünk, ez az ígérete teljesedett be Jézusnak: „Eljövök ti hozzátok!” (Jn. 14,18b) Pünkösd azt a döbbenetes tényt hirdeti, hogy eljött hozzánk, mindnyájunkhoz az Isten. A Golgotán történt, hogy Isten hidat vert az elveszett emberi nemzetséghez, jól ráépítve azt Jézus szenvedésének és halálának erős pilléreire. Pünkösdkor pedig az történt, hogy maga Isten is átjött ezen a hídon. Eljött Isten hozzánk a maga hatalmával, bölcsességével, szeretetével, könyörületével. Nemcsak hozzánk, hanem még mélyebbre, még bensőségesebben, be a szívünkbe, az életünkbe.

Igen, **húsvétkor, a golgotai kereszt által az történt, hogy mi lettünk az Istenéi, pünkösd által pedig az történik, hogy Isten lesz a miénk.** Amilyen valóságosan jött bele Isten karácsony estéjén a betlehemi jászolba, olyan valóságosan jött bele Isten karácsony estéjén a betlehemi jászolba, olyen valóságosan jön bele pünkösdkor az emberek szívébe. Akkor testben jött el, hogy mint ember, emberi személy, ezen a földön meghaljon, pünkösdkor pedig Lélekben jött el, hogy mint Lélek, ezen a földön éljen. Ezért mondta Jézus búcsúzóul a tanítványainak: „Eljövök ti hozzátok!”

Igen, Ő ugyan elmegy, de majd az Atya más Vigasztalót küld, aki velük marad mindörökké. Vigasztaló, így nevezi Jézus azt az isteni Szent Lelket, akiben Ő maga, az önmagát Jézusban kijelentő Isten jön vissza az övéihez, e földre. Éppen ezért megy el Ő, hogy még többet, még nagyobbat adhasson, Isten Lelkét. A Vigasztalót. Erről a Vigasztaló Lélekről, illetve annak munkájáról gondolkodjunk; arról, hogyan vigasztal Isten Szent Lelke.

Jézus azt a Vigasztalót, akit az Atya küld, az igazság Lelkének nevezi, és ezzel mintegy a vigasztalás lényegét is meghatározza. Vagyis Isten az Ő Szent Lelke által mindenekelőtt úgy vigasztal, hogy felfedi az igazságot. Mit jelent ez? Emberileg a vigasztalás majdnem mindig hazugság által történik. Például egy gyógyíthatatlan beteggel megpróbáljuk elhitetni, hogy nem is komoly a baj, múló zavar az egész. Néha egész hazugságszövevény veszi körül a betegágyat. Jaj, csak az igazságot meg ne tudja! Így vigasztalunk mi.

Egy elkeseredett, elégedetlen embernek, vaksorsban szenvedő léleknek úgy a világ vigasztalást, hogy áltatja a lelket, megpróbál szépeket mondani neki. Olyan ígéreteket vetíteni elé, aminek a valóságában nem hisz. Megint csak hazugsággal próbál az ember vigasztalni. Ő is tudja, a szenvedő lélek, meg én is, a vigasztaló, hogy nem igaz, amikor ilyen általános szólamokat mondunk, majd meggyógyul, majd kiderül, majd rendbe jön minden.

Ismerjük azt, amikor nagy vigasztaló ígéreteket teszünk a sors nevében, meg az idő nevében, hogy meggyógyítja az idő, az a nagy orvos. Nos, mind az efféle hazugságok csak arra valók, hogy valamivel feledtetni akarjuk a szomorú embert. Ezért azután a vigasztaló hazugságainkat még ilyen jó tanácsokkal is meg szoktuk toldani: szórakozzék, kapcsolódjék ki, ne is gondoljon rá.

Amikor halljuk az emberi vigasztaló szólamokat, mindig arra gondolok, hogy Jézus nekünk más Vigasztalót adott. Olyan Valakit, Aki nem azzal vigasztal, hogy eltakarja a valóság rútságát, hanem éppen ellenkezőleg, azzal, hogy felfedi az igazságot. A halálra azt mondja, halál. A bűnre, hogy bűn. Nem leplezi az igazságot. Nem mondja, hogy nem vagy hibás, ártatlanul bántanak, igazságtalanul mondanak rád mindenféle rosszat, hanem azt mondja, alázkodj meg a bűneid súlya alatt.

Tudjuk, milyeneket szokott mondani a Vigasztaló Lélek? **Nem az a fő bajod, hogy gyógyíthatatlanul beteg vagy, hanem az, hogy nem vagy elkészülve az Isten előtt való megjelenésre.** Nem az a bajod, hogy olyan rosszak az emberek körülötted, hanem az, hogy tényleg olyan utálatos vagy, valóban olyan kiállhatatlan vagy, akit nem is fognak sohasem szeretni, ha meg nem változol. Nem az a legfőbb bajod, hogy meghalt valakid, akinek az elvesztése gyógyíthatatlan sebet ütött a lelkeden, hanem az, hogy nem hiszel eléggé az örökkévalóságban, az örök élet valóságában és Jézus megváltó kegyelmében. Nem azért szomorú a sorsod, mert elvesztettél valakit vagy valamit, hanem azért, mert az Úrral való kapcsolatodat vesztetted el. Önző vagy, aki csak a magad veszteségére tudsz gondolni, ahelyett, hogy együtt tudnál örülni az előrement kedves szeretted örömének. Igen, ilyen dolgokat mond a Vigasztaló Lélek. Az igazságnak a Lelke. Kíméletlenül leleplezi az igazságot, nem az én igazságomat, amit védeni szoktam, hanem az Igazságot.

De hiszen ez nem vigasztalás, mondhatná valaki, hanem vád. Isten Lelke úgy vigasztal, hogy vádol, hogy ellenem fordul, hogy engem tesz felelősség, bűnössé? Igen. Úgy. Pontosan úgy. Mert e nélkül nincs igazi vigasztalás, csak áltatás**. Isten Lelke, az igazság Lelke egészen a legmélyére hatol le az emberi léleknek, és éppen azáltal gyógyít, hogy felfedi a szív legelrejtettebb világának a bűneit, a titkait.** És ezt azért teszi, hogy odaalázzon Jézus keresztjéhez, ahol minden újabb leleplezett bűnre van bocsánat. Tehát Isten Szent Lelke úgy vigasztal, hogy vád alá helyez, hogy azután Jézus keresztjénél megkaphassam a felmentést is.

Az egyetlen igazi vigasztalás mindenféle szomorúságban és szenvedésben a bűnbocsánat, a minden vád alól való felmentés. De csak az részesül ebben a vigasztalásban, aki érzi a vád súlyát. Csak azt lehet felemelni, aki tudja, hogy méltó az ítéletre. Tehát így vigasztaló a Szent Lélek, hogy felfedi benned, a lelked mélyén minden bajnak az igazi okát. Mindig valami speciális bűnt, kideríti az igazságot, azt, hogy mi okozta a vigasztalanságot, és így teszi lehetővé a szabadulást a bűnbocsánat által. Ismered-e ezt a vigasztalást? Kell-e neked ez a vigasztalás? Azt mondja Jézus róla, hogy a világ nem képes befogadni, mert nem tudja elviselni ezt a fajta vigasztalást, az igazság Lelkét. Igen, aki nem képes a bűne bevallására, megbánására, az csak azt tudja befogadni, aki őt igazolja, aki neki ad igazat, vagyis aki hazugsággal vigasztal. El bírod-e viselni az igazság Lelkének a vigasztalását? Igényled-e egyáltalán? Nézd, a te számodra is van bocsánat, feléd hajlik az irgalom, kiemel a mélységből és átvisz a dicsőségbe egy szabadító égi kar, a Vigasztaló Isten Lelke, Jézus Lelke.

(folytatás a 3. oldalon)

Mátraházi élmények

A múlt hétvégén Mátraházán jártunk a gyülekezet konfirmandusaival és ifiseivel. Péntek délután indultunk külön autókkal, sok bőrönddel és persze sok izgalommal. Megérkezésünket követően lepakoltunk táskáinkat és egyéb dolgainkat, és elindultunk a sokunk számára már jól ismert ebédlő felé. A vacsora elfogyasztása után elfoglaltuk szobáinkat, majd közös beszélgetéssel és énekléssel töltöttük az estét. A beszélgetésünk alatt Csaba bácsi egy csordultig tele üveggel mutatta be Jézus irántunk való szeretetét. Emlékeztetett arra, hogy nekünk is szeretnünk kell Jézust teljes szívünkből, lelkünkből és elménkből. Ez a napunk közös filmnézéssel zárult.

A szombati nap is izgalmas programokkal várt ránk. Reggeli előtt a kijelölt igeszakaszok olvasásával töltöttük időnket. Az étkezés után túrázni indultunk. Utunk először a Rákóczi-forráshoz vezetett, majd a Máriácska szobornál újabb érdekes beszélgetésben vettünk részt. Döbbenetes történeteket olvastunk az emberek függőségeiről. A függő ember számára van egy fontos dolog, tárgy, eszköz vagy szokás, amihez nagyon ragaszkodik. Ez észrevétlenül rabul ejti és káros számára. Csak egyetlen olyan függőség létezik, amely hasznos és jó az életünkre nézve, ez nem más, mint a Jézus iránti függőség. Ehhez azonban elengedhetetlen az életünk átadása Neki. Kissé elfáradva visszatértünk a szálláshelyünkre, hogy megebédeljünk. Később utunkat folytattuk Sastóra, ahol kedvelt játékunkat játszottunk, métáztunk. A nap folyamán nagyon sok fénykép készült rólunk, még Csaba bácsi is kipróbálta a szelfizést. Este, délelőtti gondolatainkat folytatva tovább elmélkedtünk a függőségről. Újabb filmnézés után mindenki nyugovóra tért.

Vasárnap a reggeli csendesség után Istentiszteleten vettünk részt. Itt az emberhalász történetéről hallhattunk. A tiszteletes asszony emlékeztetett minket arra, hogy Jézusra kell hallgatnunk, mert Ő mindig mellettünk áll. Az Istentisztelet után rövid beszélgetéssel zártuk a hétvégét, majd egy utolsó métajáték után, sok élménnyel elindultunk haza.

Szentgyörgyi Anita

(folytatás a 2. oldalról)

Azután úgy vigasztal Isten Lelke, hogy nem hagy egyedül. Így mondja a búcsúzó Jézus: „Nem hagylak titeket árvákul; eljövök tihozzátok” (18. vers) Az emberi lélek egyik legkeservesebb alapérzése az árvaság, az elhagyottság érzése, az egyedüllét. Ezzel együtt a kiszolgáltatottsága sorsnak, a betegség erőinek, az emberi gonoszságnak, a természeti erőknek. Egy ember akkor is érezheti árvának magát, ha sok emberrel van körülvéve, ha apja-anyja megvan, ha nagy családban él. Jézus is, amikor azt mondta: „Nem hagylak titeket árvákul”, olyan embereknek mondta ezt, akiknek még éltek a szüleik, vagy a feleségük, vagy a többi hozzátartozójuk. Tehát nem maradtak volna árvák világi értelemben véve. Vagyis az az igazi árvaság, amikor úgy érzi valaki, hogy elhagyta az Isten. **Az az ember van halálosan egyedül, magányosan, aki Isten nélkül van.**

Ennek az árván maradásnak a szorongását látta Jézus a tanítványai szemében, ezért biztatta őket, hogy ne féljenek, nem maradnak árván, eljön hozzájuk. Ez az ígéret teljesedett be pünkösdkor! Jézus eljött, Jézus itt van, abban a Vigasztalóban, akit az Atya küldött. Jézus jelenléte realizálódik egy-egy egy-egy árva lélek számára. Vigasztaló. Az eredeti görög szó meg többet jelent, Paraklétosz. Tehát Akit az Atya ad, olyan segítőtárs, Aki a Jézusban hívő ember mellé odaáll, Akire az ember rábízhatja minden dolgát. Olyan Valaki a Paraklétosz, Akit a bajban lévő ember segítségül hívhat, Aki az embernek felveszi a gondját, eljár az ügyében, mint ügyvéd. Senkinek sem kell tehát árván élnie az életét.

Nem nagy vigasztalás az, hogy Isten szinte egy mennyei ügyvédet küld mellénk, olyan Valakit, Aki át akarja venni az ügyeinket, Aki törődni szeretne velünk, ha rá mernénk bízni magunkat? Annyi mindenféle baj van az ember életében, annyi mindenkivel pere van az embernek, a férjével, a feleségével, a gyermekeivel, az emberekkel, önmagával. Nos, **Jézus azt üzeni, itt vagyok én, fordulj hozzám, ne magad intézd az ügyedet! Higgyük el, hogy velünk van!**

Dr. Joó Sándor igehirdetését közreadja:
Váczi Gábor

Isten segítségével folytatódhat!

A templomszentelési ünnepséggel, és az azt követő evangelizációs héttel lezárult a templomépítésünk első üteme.
De az Úr mindig gondoskodik az övéi szükségleteinek kielégítéséről.

Ez történik a mi gyülekezetünkkel is. Az újabb anyagi források lehetővé teszik az építkezés folytatását, a templomtelek templomkertté alakítását, az öregtemplom felújítását, gyülekezeti házzá történő átalakítását.

Ezek a munkák már 2014-ben elkezdődtek:
- elkészült a templomtelken az új gépkocsi tároló
- az öregtemplom ablakait hőszigetelt műanyag ablakokra cseréltük
- a kialakult nagy teret ifjúsági foglalkozásokra tudtuk használni

Presbitériumunk a 2015 évi építési feladatokat - az anyagi források figyelembe vételével - az alábbiakban határozta meg:
- alapvető szempont, hogy a munkák csak addig folytathatók, amíg azok anyagi fedezete biztosított
- a templomkert kialakítása, automatikus öntözőrendszer kiépítése
- az öregtemplom, a gyülekezeti terem és a parókia hátsó falának vízszigetelése
- a parókia hátsó falának vakolatjavítása, festése
- az öregtemplom felújítása, átalakítása gyülekezeti házzá

A templomkert kialakítása során eddig elvégzett munkák:
- tereprendezés és a fölösleges anyagok elszállítása
- a parókia kert felőli falának vízszigetelése, amely már megtörtént külső kivitelező bevonásával
- automatikus öntözőrendszer kiépítése
- ezek a munkák közmunkában elkészültek, az öntözőrendszer telepítéséhez nagy segítséget kaptunk két katolikus testvérünktől

Az öregtemplom felújítása során az alábbi közmunkákat elvégzését tervezzük:
- az orgona és a felhalmozott később felhasználásra kerülő anyagok elszállításával lehetővé vált a felújítási munkák megkezdése
- a lambériák lebontása megtörtént
- megfordítottuk az öregtemplom bejárati ajtajának nyílásirányát
- folyamatban van a parketták felszedése és tárolása további használatra
- ki kell bontanunk és később magasabb küszöbszinttel visszaépítenünk közmunkában a gyülekezeti terem bejárati ajtaját és a gyülekezeti terem és az öregtemplom közötti ajtót
- köszönet mindazoknak, akik eddig részt vettek a közmunkákban, és azoknak is, akik ezután kapcsolódnak be

Az öregtemplom átalakításával szeretnénk egy mindannyiunk által használható gyülekezeti házat kialakítani. Ezeket külső vállalkozók bevonásával tudjuk elvégezni. Azokat a vállalkozókat kértük fel, akik lelkiismeretes, jó munkájukkal a templomépítés során már bizonyították.

Az átalakítás során:
- már megtörtént az öregtemplom, a gyülekezeti terem falának vízszigetelése
- elkészül a talajvíz ellen szigetelt új aljzat, melyben elhelyezésre kerülnek a fűtés, a vízhálózat és az elektromos hálózat vezetékei
- az új terekbe az elmúlt évben beszerzett új radiátorok kerülnek beépítésre

Gyülekezeti hajókirándulás Ráckevére

Május 1-jén, Dunaharaszti hajókikötőjében sok kis örökmozgó, zsenge és nem kevesebb, erejében telt ifjú, és szép számú, sokat megjárt láb lépett fel a Monarchia nevű sétahajó fedélzetére, a gyülekezeti kirándulás alkalmával. Az időjárás aznap igazán kedvezően alakult, Istennek legyen hála, a délelőtti órákban napsütésben szemlélődhettünk a Duna-ág szépségei között. A nádasok, a különféle vízimadarak látványa, a horgászstégek nyugalmat árasztó hangulata, és az egymással való beszélgetések igazán felfrissítően hatottak. Nem sokkal a megérkezés előtt tovább fokozódott a társaság jó hangulata, egy - Ráckeve város nevezetességeivel és történetével kapcsolatos - 13+1 kvíz kérdésből álló játék kapcsán is.

Miután kikötött a hajó a célállomáson, közösen elsétáltunk a város szívében álló református templomhoz, ahol nagy szeretettel fogadott bennünket a helyi gyülekezet lelkipásztora, és mesélt röviden a város és az ott élő református gyülekezet történetéről. Majd a templomban maradva, a Faragó Csaba lelkipásztorunk vezette áhítat keretében irányíthattuk figyelmünket Isten Igéjére, és erősödhettünk meg abban a hitünkben, hogy kerüljünk bár életünk során bármilyen viharos, félelmetesnek és kétségbeejtőnek tűnő helyzetbe is, Jézus Krisztusnak hatalmában áll elcsendesíteni akár a szívűnkben, akár a körülményeinkben dúló viharokat. Ez a bizonyosság erősödjön szívünkben napról napra.

Az áhítat után fakultatív programokként lehetőség volt megtekinteni a közeli Szerb Ortodox templomot, valamint a piactér mellett működő hajómalmot is. A Monarchia hazaindulásáig fennmaradó időben, a kisgyermekekkel és fiatalokkal átsétáltunk a ráckevei hídon, a túlparton lévő játszótérhez. Itt aztán sokak örömére előkerültek a népszerű méta játék kellékei és önfeledt, vidám játékba fogtunk.

15 óra után hagyta el a hajó Ráckeve város kikötőjét, s bár az égen ekkorra már sok-sok felhő gyűlt össze, és az eső is eleredt, ez nem változtatta meg a társaság derűs hangulatát. Harasztihoz közeledve gitárszóval és közös énekléssel dicsértük az Urat.

Istennek legyen hála ezért a kellemes napért, köszönet a szervezőknek, akik segítették, hogy ez a tartalmas, és élménydús kirándulás megvalósulhasson gyülekezetünkben!

Kemény Veronika

- gipszkarton válaszfalak beépítésével új vizesblokkot építünk ki, melybe a későbbiek során egy mozgáskorlátozottak számára is használható mosdó, WC is kialakításra kerül
- kialakításra kerül egy ovis terem és későbbiekben egy pultrendszer beépítésével egy teakonyha is
- ezen válaszfalak beépítésével kialakul egy nagyobb tér, mely bibliaórák, ifis foglalkozások és szeretetvendégségek megtartására is alkalmas
- a kialakult új terek burkolása és a vizesblokkok szerelvényezésére az anyagi lehetőségeink mértékében kerül sor

Kedves testvérek e célok megvalósítása gyülekezetünktől igen nagy anyagi áldozatokat és további közmunkákat igényel. Gyülekezetünk alapítványa az új templom felépítéshez a testvérek adakozásának köszönhetően kétmillió nyolcszázezer forint céladománnyal tudott hozzájárulni.

Alapítványunk kuratóriuma kéri a testvéreket, hogy lehetőségeikhez mérten a mellékelt csekkeken történt adományokkal támogassák építési feladataink megvalósítását.

Isten áldása legyen a további céljaink megvalósításán, mert nélküle az egész csak hiábavaló próbálkozás.

Nagy András
presbiter,
Az Építő Kövek Alapítvány
Kuratóriumi tagja

A Házasság művészete

2015. február 13-án este és 14-én egész nap férjemmel és több házaspárral részt vettünk egy nagyszerű eseményen: „A házasság művészete” szemináriumon. Azóta is nagyon sok gondolat kavarog fejünkben, hogy mi mindent lehetne erről az eseményről egy csokorba összefogva elmondani, mert nekünk nagyon tetszett, és ránk óriási hatással volt.

Egy filmvetítéssel egybekötött, különös helyzetekkel szembesítve, több témán keresztül jutottunk el a végső kibontakozásig (hogy a HÁZASSÁG MŰVÉSZET).

1. Fontos, hogy Istentől kapott tökéletes ajándékként fogadjuk el a házastársunkat.
2. A bűn minden házasságra kihat. Az evangélium gyógyulást, és megbékélést hoz. Tudni kell a problémákat egymással megbeszélni és megoldani.
3. Kinek mi a szerepe egy házasságban:
- A férfiak áldozatosan szeressék és vezessék feleségüket.
- A nők pedig tiszteljék és támogassák férjüket.
4. Vannak olyan helyzetek, amikor megbántjuk a házastársunkat. A konfliktusokat kezelni kell, nem szabad menekülni előlük. Készen kell arra állnia a házasfeleknek, hogy tudjanak egymástól bocsánatot kérni, és tudjanak megbocsájtani egymásnak.
5. Nagyon fontos szerepet játszik a házaspárok életében a gyengédség.
6. A MÚLHATATLAN SZERETET. Hagyjunk magunk után maradandó örökséget, melyhez a következő gondolatokat tanulmányoztuk:

- A Megváltóra van szükségünk.
- Maradjunk elkötelezettek egymás iránt.
- Imádkozzunk a házastársunkkal.
- Bocsássunk meg egymásnak.
- Ismerjük föl, hogy nincs tökéletes férj és tökéletes feleség.
- Higgyük el, hogy Isten tudja, hogy mit tesz.
- Bízzunk benne, hogy Isten kegyelmet és útmutatást ad számunkra.
- Kompromisszumokat kell kötnünk.
- Problémamegoldásnál az érzelmeket száműzni kell, és legyünk tárgyilagosak.
- Szeressük házastársunkat.

E gondolatok betartásával vagy legalábbis a betartás megpróbálásával bizonyosan maradandó örökséget tudunk magunk után hagyni az utánunk következő nemzedékeknek.

Nekem kislány koromban elváltak a szüleim. Titkon mindig abban reménykedtem, hogy ha férjhez megyek igazi családom lesz. Nekünk azért volt jó ez az alkalom, mert rávilágított arra, hogy ketten mindenben többek vagyunk, mindenünk megduplázódik. A szeretet, a gondoskodás a HIT. Ketten sokkal könnyebb, csak nagyon sokat kell egymással beszélgetni, törődni.

Mindenkit buzdítani szeretnék a következő alkalomra. Nagyon meghitt hangulatban telt el ez az idő, amit együtt tölthettünk. Úgy gondolom mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, és már alig várjuk a következő alkalmat.

Köszönet Faragó Csaba nagytiszteletű úrnak, kedves feleségének Emőke tiszteletes asszonynak, hogy részt vehettünk ezen az alkalmon és Ők ez idő alatt csak ránk figyeltek. A gyönyörű díszítést, előkészületeket és Valentin napi finomságokat köszönjük Beth-nek és Mark Van Bebber nagytiszteletű úrnak.

Ezúton szeretném buzdítani az idősebb házaspárokat is, hogy a következő alkalmon Ők is részt vegyenek. Jó lehetőség ez az együttlét arra, hogy elmélyítsük kapcsolatunkat, és nem utolsó sorban, hogy mi fiatalabb házaspárok is sokat tudnánk tanulni tőlük, hogy legyen előttünk követendő példa és maradandó örökséget tudjunk magunk után hagyni.

Szamay István és Andrea

„Szeretsz-e engem? ..Legeltesd az én bárányaimat!” (János 21:15)

A magyarországi Bárka közösség alapításának története / 1.

Olyan sokféle gondolat, kép él bennünk a Bárka közösségről! Tudunk róluk, talán valamilyen személyes kapcsolatunk is van a lakóival. Vasárnaponként együtt ünnepelünk a templomban, találkozunk velük az utcán, kézbe vesszük szép munkáikat..., s közben megérint a szemek tisztasága, őszinte, nyitott szívük, befogadó énük. Megérint a találkozás, talán mert különlegesek, „mások” mint mi, másképp reagálnak, másképp beszélnek. Vajon merünk-e időt szánni sérült társainkra, őszintén odafigyelve, hogy érezzék: jó velük, fontosak a szemünkben? Van-e merszünk túllépni a látszaton, a sajnálkozásba burkolt félelmeinken, merjük-e megnyitni a szívünket, hogy felfedezzük törékenységükben az erőt, Isten szeretetének erejét, üzenetét?

A Bárkának, mint keresztény közösségnek a megtartó ereje, a kapcsolatok minőségében és kölcsönösségében rejlik. Az a felismerés, hogy az erős is lehet gyenge és sokszor a gyenge is erőssé válhat, segít, hogy önmagunkkal szemben is irgalmasok legyünk, s merjük a magunk gyengeségét is elfogadni. Úgy tapasztalom, hogy az emberségünk lényege a „szív”, s ami benne rejlik. Az élet valódi értékeit ők is birtokolják, átadni képesek! Hivatásuk van a mai világunkban! A Bárkában töltött 24 év alatt ez a maroknyi, értelmükben akadályozott személy számtalan „egészséges” embert érintett meg: mosolyt fakasztott, életkedvet adott, az élet lényegére irányította a tekinteteket, bizalomra-, és imádságra tanított, a kapcsolatok fontosságára emlékeztetett, közösen megélt pillanatokra és ünnepekre hívott, megtanított a részvétre, a megbocsájtásra, a vigasztalásra. Megtapasztalhattam, hogy a másik szenvedésében való hűséges jelenlét ereje gyógyít, a szenvedő személy lassan felismeri, megérti, hogy ezzel együtt elfogadják, még így is fontos!

A magyar Bárka közösség jövőre lesz 25 éves! 1991. szeptember 2-án érkezett meg az Otthon első két lakója. Innen számítjuk a közösség születését! Erre az ünnepre készülve, egy évet átívelő sorozatban szeretném megosztani a Bárka alapításának történetét, a Bárkában élő barátaim életének egy-egy kincsét. Ezen a hosszú úton – ahogy kezdetben megígérte Isten -, soha nem hagyta el népét! A pusztában valóban utat nyitott és vizet fakasztott, hogy választott népének inni adjon! Ezt a népet magának formálta, hogy hirdesse az Ő dicséretét (Ézsaiás 43:18-21)! Isten szeretetének és hűségének története ez számomra, aki egészen lehajolt és munkatársaivá emelt mindnyájunkat, akik részt vehettünk ebben a születésben!

A történet legeleje a személyes érlelődésről és a meghívásról szólt. Isten csendben, szinte láthatatlanul kezdte összekötni a szálakat… 16 éves gimnazista voltam, amikor látszólag „véletlenül” kerültem közel az értelmileg akadályozott emberek világához. Ifis társaimmal, egy református szeretetotthon kertjében krumplit ültettünk, amikor egy nővér jött oda hozzánk, végignézett a csoportunkon, majd rám mutatott: „Te pedig gyere és segíts nekünk!” Így kerültem be életemben először a sérült emberek világába. A teremben, vaságyakon húsz személy feküdt szinte mozdulatlanul. Őket etettem, pelenkáztam. Volt köztük egy lány, aki egész nap, ragyogó tekintettel követett a teremben, bárhová mentem. Csak a fejét tudta mozgatni, s nem beszélt. Az egyetlen, talán a túlterhelés miatt belefáradt ápoló, minduntalan azt mondta nekem: „Nem érdemes leülni melléjük! Úgysem értenek semmit!” A ragyogó szemek viszont szinte hívtak! Leültem mellé, s keresni kezdtem a kommunikáció kulcsát. Hosszú idő és kölcsönös elszántság kellett ahhoz, hogy megtaláljuk! Mikor kiderült számomra, hogy „igent” és „nemet” képes bólogatni a fejével, sok titkát megosztotta velem! Óriási öröm volt ez mindkettőnk számára! Ez a pillanat volt az, amelyben Isten egy új lehetőséget tárt föl előttem, s ekkor kezdődött a sérült emberek iránti radikális elkötelezettségem. Eddig régésznek készültem, s arra vágytam, hogy a föld mélyéből előhozott ismeretlen kincseket feltárjam az emberek előtt. Ez a lány megérttette velem, hogy kár a múlt kincseit kutatnom, amikor a jelenben élő, sokak által elfelejtett szívekben olyan értékek rejlenek, amit nem lát mindenki. Ha én rátaláltam, szószólójuk kell, hogy legyek! Akkor még nem sejtettem, hogy 14 év múlva visszatérünk ebbe az intézetbe, hogy innen fogadjuk be a Bárka egyik kedves lakóját, Krisztit! Így visszatekintve tudom, hogy Isten hívása már itt kezdődött, s a Bárka alapítása ebből a találkozásból fakadt!

Amikor személyessé válik a Szeretet és rádöbbenünk a végtelen teremtő Isten közelségére… mindent odaajándékoznánk! Amikor kimondjuk: „Istenem, tégy velem azt, amit akarsz!” … „ Uram, küldj el engem!”, Isten komolyan veszi az odaszánásunkat! Új utakat nyit, már nem önmagunkért… nem a népszerűség útját, de az engedelmességét! Belevon mások szenvedéseibe, felelőssé tesz!

Tanulmányaim előtt, egy értelmileg akadályozott gyerekeket gondozó intézetben dolgoztam, s itt találkoztam Olgival és Nikivel. A csoportom tagjai voltak egy éven keresztül. 12 évvel később ők lettek a Bárka első lakói! Olgi akkor - 6 évesen- vesztette el az édesanyját és édesapja soha nem látogatta őt. Így alakult ki a személyes barátság közöttünk. Családom, az ő családja lett, barátaim a barátai.

A tanulmányaim befejezése után már egy éve tanítottam egy speciális iskolában. Egyre inkább az volt a vágyam, hogy ne csak a tanáruk legyek néhány órában, hanem a barátjuk, osztozva életükben. Így jutottam el

Ildikó a francia Bárkában

a franciaországi Bárkába, ahol súlyos, halmozottan sérült emberekkel és segítőikkel éltem egy otthonban. Emlékszem, egy alkalommal, a közös imádságon Agnes, egy súlyosan sérült vak lány ült az ölemben. Az Igében Isten nagyon személyesen szólított: „ Szeretsze engem?" Már régen érlelődött bennem a válasz: „Igen Uram, Te tudod…" – „Legeltesd az én bárányaimat!"- folytatódott a bibliai szöveg. Utána hetekig egy kérdés, imádság visszhangzott bennem: „Uram, kik az én juhaim?" Nemsokára megértettem! Olgi rajzos levele segélykiáltásként jutott el hozzám akkoriban. A képen egy ház, az ablakában ő, a másikban én… közösség és barátság után kiáltott utolsó reményként. Olgit kisemmizve, barátaitól elszakítva, egészségileg összetörve, hazugsággal „áttelepítették" egy határszéli, faluszéli kétszáz fős intézetbe. Piros mackós egyenruhába öltözött, naponta lenyugtatózott, egyéniségétől megfosztott emberek között ő lett a kétszázadik! Olgi és a többiek nyomora – úgy éreztem –, „hiteles megnyilvánulást" vár tőlem, amitől nem szabadulhattam. Megértettem, s egy belső meggyőződés már láttatni kezdte velem a magyar Bárka születését, az otthont, a közösséget… amikor még semmi és senki nem volt látható! Egy belső bizonyosság, biztonságérzés született meg bennem, hogy ez az alapítás Isten ügye, Ő akarja és Ő bátorít! Egy olyan belső megtapasztalás volt ez, amit megosztani nehéz, de ami később a nehéz időkben is sziklaszilárd biztonságot adott. „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, olyat készít Isten az őt szeretőknek!" A semmiből közösséget álmodni, rálépni az útra és elhinni, hogy ez valóság lesz, ajándék! Isten mérhetetlen ajándéka, amiért nagyon hálás vagyok neki! Ő, a gondoskodó és szerető Isten, Ő köti össze életünk szálait!

Ezek voltak a közösségépítés legelső lépései, amelyek még főleg belül zajlottak. 1989 húsvétkor a Nemzetközi Bárka támogatásának ígéretével tértem haza. Fél évvel később Kecskeméten tartotta Jean Vanier az első lelkigyakorlatát. Háromszáz ember jelenlétében hirdettük ki a hazai alapítás kezdetét. Református és katolikus templomokban beszéltünk a Bárkáról, beszélgettünk az érdeklődőkkel, majd egyetemeket, gyülekezeteket látogattam, s lassan egy baráti kör kezdett kikristályosodni, tagjai egyre hűségesebbé váltak. Közülük formálódott ki a Bárka hivatalos szerve, a segítők csapata, valamint a leghűségesebb barátok köre. A rendszeres találkozások célja az ismerkedés, a közös imádság, a közös tervezés ideje volt. Nagy kihívásnak éreztük, hiszen nem létezett Magyarországon hasonló közösség, otthon.

Ekkor körvonalazódott számunkra, hogy mi a Bárka hivatása hazánkban:

- A közösségünk olyan hely, ahol az értelmében akadályozott ember személyisége kibontakozhat, használja kapott kincseit. Megkapja az őt megillető elismerést, szeretetet.
- A velük való kapcsolatunk jel a lakó-környezetünk számára, hogy testvéri kapcsolatban lehetünk velük, tisztelve és elfogadva őket. Joguk van a város lakóközösségébe beépülve élni! Jelenlétük nem fenyegető, kincsek ők!
- A magyar Bárka ökumenikus keresztény közösség, ahol református és katolikus tagjai a hétköznapi, egyszerű közös életükkel tesznek hitvallást.

A nagy közös „kaland" csak ezután kezdődött!

(A folytatást a reformációs újságunkban közöljük!)

Draskóczy Ildikó

* * * * * * *

Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr, ki beszélhetné el minden dicső tettét? *Zsolt 106, 1-2.*

A magyarországi Bárka Alapítvány 1991 óta működik. A Forrásház volt az első magyarországi civil fenntartású lakóotthon, amely családias otthont nyújtott felnőtt korú középsúlyos, súlyos, illetve halmozottan sérült személyek részére. 1993-ban a Bárka Otthon megalapítását követte a Bárka Műhelyé azzal a céllal, hogy mind a lakóotthon mind a Dunaharasztin és a környéken élő értelmileg sérült felnőtteknek nappali ellátást és foglalkozást és emberséges munkahelyet nyújtson.

A fenti Igére visszautalva valóban nem kis feladat volna összeírni az Úrnak minden olyan dicső tettét, mely az Ő irántunk érzett kegyelmes és hűséges szeretetéről tanúskodik, és mely a legkülönbözőbb módokon mutatkozik meg mindennapi életünk során. A Forrás-házban élők is bizonyságot tehetnek arról, ahogyan Isten az Ő gondoskodó kezeit kinyújtotta feléjük, és megsegítette őket a bajban az elmúlt pár hét folyamán. Április 7-én, a délelőtti órákban, mikor a lakóotthonban élők és segítőik a műhelyben végezték munkájukat, **ismeretlen tettesek behatoltak a lakóotthon épületébe** és eltulajdonították az ott élők megtakarított készpénzét, egy laptopot, valamint az Alapítvány autóját, hozzávetőlegesen 1.5-1.7 millió forint értékű anyagi kár keletkezett, mindamellett, hogy érzelmileg is negatívan érintette az ott élő közösség tagjait a tény, hogy közvetett módon bűncselekmény áldozatává váltak. **„Az Úr szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat. Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimenti őket minden bajból." *Zsolt 34, 16-17.*** Olvasható az Ige a Zsoltárok könyvében, és egyúttal - az említett szomorú esemény kapcsán – a Bárka közösség és mindannyiunk számára tapasztalhatóvá is vált az, ahogyan ez az Ige megelevenedett, hiszen amint híre ment ilyen-olyan csatornákon keresztül, hogy milyen kár érte a Dunaharaszti Bárka Közösséget, sorra érkeztek a tárgyi és egyéb típusú felajánlások, pénzbeli adományok magán személyek részéről éppúgy, mint városunkban működő cégek részéről. Több, helyi egyházi gyülekezet, közöttük a mi református gyülekezetünk is, valamint számos helyi kisvállalkozói cég szervezett adománygyűjtést a Bárka javára. Isten sok-sok ember szívét indította adakozásra, és sokan mozdultak meg, hogy a szükségben valamilyen módon segítséget nyújtsanak.

Az Úr dicsőségére és örömére szolgál, ha meglátjuk életünkben a szolgálat különféle lehetőségeit, és konkrét tettekkel válaszolunk az elhívásokra. Sokszor nem is kell nagy dolgokra gondolni, nyitott szemmel, füllel és szívvel járva naponként, az Úr elénk hozza ezeket a helyzeteket szűkebb és tágabb környezetünkben egyaránt, a mi részünk az, hogy helyt álljunk ezekben a helyzetekben, és az Úr mellett döntsünk. Krisztusnak legyen hála, hogy kérhetjük ehhez naponként Istennek szabadító erejét, bölcsességét, és kérhetjük a Szentlélek vezetését. **Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár. *Zsolt 128, 1.***

Kemény Veronika

A Dunaharaszti Bárka Közösséggel kapcsolatban bővebben az alábbi internetes honlapon keresztül lehet tájékozódni: http://www.larche.hu/

Beszámoló a 11. Anyák Kimenője rendezvényről

Egészen különleges programon volt lehetőségem haraszti anyukatársaimmal közösen részt venni. Kedden este (április 21.) a Hearts at Home azaz "Anyai Szívek" szervezésében tartott előadáson jártunk. Este 6 órára érkeztünk a munkából kissé megfáradva a Kelenföldi Montázs Központba, Újbudára Jill Savage előadására. Jill előadásának címe sokat ígérő volt: *Nincsenek tökéletes anyák - Szabaduljunk meg a tökéletesség kényszerétől és tanuljunk meg örülni az életünknek*! És valóban Jill számos személyes élményen keresztül, családi fotóival bemutatva rendkívül lendületes és hatásos stílusával hitelesen bizonyította számunkra, hogy semmi szükség más családok látszólagos tökéletességéhez mérnünk magunkat. Ne a "tökéletes anya" képe lebegjen előttünk - hiszen ilyen nem létezik -, hanem fogadjuk el Isten felszabadító kegyelmét. Tanuljunk meg örülni ennek a tökéletlen, de mégis oly szép életünknek, benne a tökéletlen gyermekeinkkel való küzdelemmel a mindennapokban!

Jill személyisége, előadásmódja számomra átütő erejű, a magyar szinkrontolmácsok fordítása tökéletes minőségű volt, a szervezők munkája profizmusra vallott. Így este 9 óra után, a közös haraszti csapatfényképpel is gazdagodva, a késői óra ellenére is feltöltődve jókedvűen indultunk haza Dunaharasztira.

Jill jövőre is eljön Magyarországra - én biztosan ott leszek az előadásán - jó szívvel ajánlom minden anyukatársamnak, jöjjön el, és hallgassa meg őt!

Miszlainé Koppány Imola

A Református Zenei Fesztivál kiemelt eseményei:

2015. május 29., péntek

15:00 – Református DIÁK-TANÁR felvonulás

15:30 – Nyitó istentisztelet püspöki szolgálattal (Bakáts tér)

21:00 – Zsoltáros, fáklyás menet a Ráday utcán

21:40 – Késő esti zenés áhítat a felújított Kálvin téri református templomban

23:30 – Éjszakai csángó táncház a Lónyai utcai Református Gimnázium udvarán

2015. május 30., szombat

10:00-18:00 – Suli-buli a Lónyai utcai Református Gimnázium udvarán

10:00-14.00 – Református kórustalálkozó

17:00-18:30 – A Nemzeti Múzeum lépcsőjén 500 fős fesztiválkórus szolgálata

– Kerekasztal beszélgetések professzorokkal, református politikusokkal

– I. Országos Papgyerek találkozó (Lónyai utcai Református Kollégium)

2015. május 31., vasárnap

10:00-12:00 – vidéki és határon túli kórusok szolgálata budapesti gyülekezetek 10 órás istentiszteletén

www.rzf.reformatus.hu; www.PeriferioRecords.com

REFORMATUS

2015. MÁJUS 29-30-31.

ZENEI FESZTIVÁL

A pünkösdi ünnepkör alkalmai

Május 14. - Áldozócsütörtök
18:30 Ünnepi istentisztelet a serdülők konfirmációs vizsgájával
Május 15. - Péntek
18:30 Angol nyelvű istentisztelet Mark Van Bebber szolgálatával
Május 20-22 - Szerda – Péntek
18:30 Konfirmandus és ifjúsági evangelizáció Nt. Pogrányi Károly szolgálatával
Május 24. - Vasárnap, Pünkösd első napja
10:00 Úrvacsorás istentisztelet
Május 25. - Hétfő, Pünkösd másodnapja
10:00 Úrvacsorás istentisztelet, konfirmációs fogadalomtétellel

Nyári Református Napközis Gyerektábor

Milyen vagyok, Istenem?

6 – 12 éveseknek

Időpont: 2015. június 29. – július 3.

Program: Utazás a Biblia korába, sok játék, sport, kézműves foglalkozás, kirándulás, biciklizés, zene

Részvételi díj: 8.000 Ft, testvéreknek 7.000 Ft
A díj tartalmazza a napi 5 étkezést és a programok kiadásait.

Helyszín: Dunaharaszti Református Templom (Dunaharaszti, Rákóczi u. 21.)
A tábor minden nap 8-tól 16 óráig tart, és ügyeletet tartunk reggel 7 és 8, valamint 16 és 17 óra között.

Részletek és jelentkezés: Keményné Váradi Erzsébet,
tel: 06/30 378 8175, e-mail: kemenyne.erzsike@gmail.com

Élet szava - VIKING TÁBOR

külön korosztályokban

- június 21. - július 11., hetente 7-12 éveseknek, és
- július 12. – augusztus 8., 12-19 éveseknek

Érdekes bibliai foglalkozások, angol táborok amerikai nyelvoktatókkal, edzőtáborok kiváló magyar és amerikai edzőkkel. Zárt táborhelyen, festői környezetben a tóalmási kastély parkjában. Sokféle színvonalas szabadidős programlehetőség. Sok nevetés, játék, jelenet, éneklés, meglepetés.

Árak: 24.990 - 29.990 Ft. (Részletek: http://www.esztabor.hu)

csillagpont
Református Ifjúsági Találkozó

Tata, 2015. július 21-25.

A Csillagpont ifjúsági találkozó, ami több mint egy évtizede, kétévente, alkalmanként közel 3500 fiatalt vonz. A Csillagpont egy ifjúsági találkozó, ezért a rendezvényre 14-35 éves fiatalokat várnak.

http://csillagreformatus.hu

Elhunyt

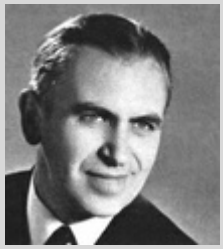

FÜLE LAJOS
(1925 – 2015)

Füle Lajos 1925-ben, Cegléden született. Középiskolai tanulmányai befejeztével a budapesti Műszaki Egyetemen szerzett építészmérnöki oklevelet. Első verseskötete 1989-ben jelenhetett meg A hamu tanítása címmel. A költő további kötetei: Ne félj!; Akkor jön el; Építsd velünk!; Ne nyugodj bele!; A templom áll; Utak és kapuk; Hoztál-e napsugárt?; Ének a cseresznyefáról; 365 napon; Szent ámulással; Ünnepeink versekben; Futás. Művei, mint megannyi bizonyságtétel gazdagítják keresztyén hitünk vers- és énekvilágát, költeményeit számos felekezet hívei magukénak érzik.

(http://www.parokia.hu)

Ha hazahívnak

Ha hazahívnak, mit viszek?
Csipetnyi hálát, kis hitet?
Egy vallomást: mit tettem itt,
vesztett csatáim híreit?
Számot miről is adhatok,
hisz mindent tudnak rólam ott,
de látják rajtam azt a Vért,
s befogadnak majd - JÉZUSÉRT.

Dunaharaszti Református Templom
Rákóczi út 21.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész
Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerkesztőtársak: Draskóczy Ildikó, Faragóné Sárdy Emőke, Kemény Veronika, Váczi Gábor - Tördelés, grafika: Csáky István